

Рускитѣ войски, подѣ прѣдлогѣ да принуджѣтъ Портата да подтвѣрди Пелопонската еманципация, прѣминахѣ Дунава.

Сто хиляди Турци, подѣ командата на Юсеинѣ-Паша, истребителѣ на Яничеритѣ, ся събрахѣ отѣ Варна и Шуменѣ въ Бѣлградѣ да забранжѣтъ твѣрдинитѣ на дѣржавата. Рускитѣ императорѣ Николай самѣ дойде да въдушевлява генералитѣ си. Брайлѣ и Мачинѣ ся завладѣхѣ отѣ Русцитѣ. Варна, дѣто Капитанѣ Излетѣ паша бѣше затворенѣ, ся одѣржа два мѣсеца. На конецѣ издателството или страхотата направи що орѣжието не можяше да извѣрши: Варненскитѣ Юсуфѣ, паша, мина кѣмѣ Русцитѣ и обяви че Капитанѣ паша напразно ся упорства за единѣ градѣ който не е вѣки въ положение да ся брани. Варна ся подчини.

Великитѣ визирѣ Селимѣ паша, като недеятеленѣ, ся замѣсти отѣ Варненскитѣ Излетѣ паша — на когото дѣрзостѣга бѣше сичкото негово военно остромие. Като не можя и той да противостои на Русцитѣ по край Дунава, замени ся съ Решидѣ паша, който даде битвата на Кулеша, дѣто Турцитѣ за прѣвѣ пѣтъ ся бихѣ съ байонети противѣ Русцитѣ. Шуменѣ забрани значителното оттегливание на Решидѣ паша; при сичко това Силистра падна подѣ тоновѣтъ ва Дибича. Балканитѣ, главната прѣчка на прѣминуванието за Едерне, ся прѣхвѣрлихѣ. Решидѣ паша остави Шуменѣ да испрѣвари Русцитѣ въ Едирненскитѣ пѣтъ. Надвитѣ йоще въ Сливенѣ, Едирненскитѣ пѣтъ бѣше вѣки отворенѣ за Дибича. Отѣ тамѣ нищо не припятстваше на Русцитѣ да отиджѣтъ до Цариградѣ.

Махмудѣ прѣтѣрпя Едирненското примирие, съ малко нѣкое отличие отѣ Букорешкото. Подирѣ това примирие Руссия ся оттегли.

К Р А Й.